

ผู้ใหญ่ถาม

เด็กตอบ

สารพัดปัญหา กับที่ปรึกษาตัวจิ๋ว

子ども記者相談室デス!

เรื่อง หนังสือพิมพ์เด็กคาเมโอเกะ
ภาพ ชินสุเกะ โยชิทาเกะ
แปล นิชยา รักเกียรติงาม

การอ่านดีจากรากหญ้าสู่ฟ้า

คำนำสำนักพิมพ์

คุณเคยรู้สึกไหมว่า การเป็นผู้ใหญ่นั้นแสนยากเย็น เพราะมันมักมาพร้อมปัญหาชวนเครียดหลายร้อยหลายพันเรื่อง จนบางทีเราก็อยากย้อนกลับไปเป็นเด็กอีกครั้ง เพราะดูเหมือนเด็ก ๆ ไม่ค่อยมีเรื่องที่ทำให้ทุกข์ใจอย่างที่ผู้ใหญ่อย่างเราเป็น

แต่ถ้ามองดูให้ดี ๆ บางทีอาจไม่ใช่เพราะเด็ก ๆ ไม่มีปัญหาเหมือนผู้ใหญ่ เพียงแต่พวกเขาวิธีจัดการปัญหาเหล่านั้นที่แตกต่างจากพวกเราต่างหาก!

เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ คัดมาจากคอลัมน์ปรึกษาปัญหาชีวิตที่โด่งดังมากในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ใหญ่ส่งคำถามคาใจมาปรึกษาทีมงานซึ่งเป็นเพียงเด็กน้อยตัวจิ๋ว และคำตอบเหล่านั้นก็ถูกถ่ายทอดออกมาพร้อมภาพประกอบสุดกวนชวนฮาจาก **ชินสุเกะ โยชิทาเกะ** นักเขียนนิทานชื่อดังที่เข้าถึงจิตใจของเด็ก ๆ ได้เป็นอย่างดี จนกลายเป็นหนังสือหนึ่งเล่มที่มีคุณค่าอย่างยิ่งในมือของคุณ

สำหรับเราแล้ว ตอนได้อ่านต้นฉบับเรื่องนี้ เราได้ค้นพบความจริงที่น่าอัศจรรย์ใจว่า วิธีคิดของเด็ก ๆ ที่แสนเรียบง่ายตรงไปตรงมา และไร้การปรุงแต่งเหล่านี้ คือกุญแจที่เราสามารถหยิบไปใช้ไขประตูออกจากห้องแห่งความทุกข์และความวิตกกังวลได้อย่างไม่น่าเชื่อ

บางคำตอบ อ่านแล้วชวนฮา แต่ก็ต้องยอมรับว่า “จริงด้วยแฮะ”

บางคำตอบ อ่านแล้วสะกิดใจว่า “ทำไมเราคิดแบบนี้ไม่ได้บ้างล่ะ”

บางคำตอบ อ่านแล้วทวนนึกถึงตอนตัวเองเป็นเด็กว่า “ครั้งหนึ่งเราก็เคยคิดแบบนี้เหมือนกันนี่นา ทำไมเราถึงหลงลืมไปได้ละเนี่ย”

ไม่ว่าคุณจะเป็นผู้ใหญ่ที่อยู่ในสถานะคุณพ่อ คุณแม่ คุณครู หรือเป็นผู้ใหญ่ทั่วไปที่ไม่ได้มีเด็กๆ อยู่ในปกครอง เราก็อยากชวนให้คุณได้อ่านหนังสือเล่มนี้ดูสักครั้ง

หากคุณกำลังมีคำถามค้างคาใจ คุณอาจจะได้คำตอบจากหนังสือเล่มนี้ และถึงแม้คุณจะไม่ได้มีคำถามค้างคาใจ คุณก็จะได้เข้าใจวิธีการคิดแบบเด็กๆ ที่เป็นประโยชน์ในการสื่อสารกับเด็กๆ รอบตัวคุณ หรือแม้ว่าคุณจะไม่ได้มีคำถามค้างคาใจ และไม่ได้จำเป็นต้องเข้าใจวิธีคิดของเด็กๆ เราก็เชื่อว่า อย่างน้อยคุณจะได้รอยยิ้มและความสุขกลับไปแน่นอน

เพราะวิธีแก้ไขปัญหามาง่ายอาจง่ายนิดเดียว แต่เรากลับเอาความ “เยอะ” แบบผู้ใหญ่มากองซ้อนทับมันไว้จนทำให้เรามองไม่เห็นกุญแจไขทางออกของปัญหา ให้เด็กๆ ช่วยรื้อกองความสับสนเหล่านั้นออกมา แล้วคุณอาจจะพบว่า การเป็นผู้ใหญ่มันไม่ได้ยากอย่างที่คิด ขอแค่เราไม่หลงลืมความเป็นเด็กในตัวของเราไปก็เท่านั้นเอง

หมายเหตุ : เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ เป็นคำอธิบายเพิ่มเติมจากผู้แปล เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

บทนำ

สวัสดีครับ พวกเราคือนักข่าวเด็กครับ ในจังหวัดเกียวโตมีเมืองชื่อว่า คาเมโอกะ พวกเราทำ “หนังสือพิมพ์เด็กคาเมโอกะ” อยู่ที่นั่นครับ “หนังสือพิมพ์เด็ก” ที่มีอยู่ทั่วไปจะเป็นหนังสือพิมพ์ที่บริษัทหนังสือพิมพ์จัดทำขึ้นสำหรับเด็กโดย “ผู้ใหญ่เขียน เด็กอ่าน” แต่หนังสือพิมพ์ของพวกเราเป็นหนังสือพิมพ์หายากเพราะ “เด็กเขียน ผู้ใหญ่อ่าน” นั่นเองครับ ในหนังสือพิมพ์ของเรามีคอลัมน์ยอดนิยามคือ มุมให้คำปรึกษา ที่เด็ก ๆ จะช่วยแก้ปัญหาทุกข์ใจของผู้ใหญ่ หนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมเรื่องราวเหล่านั้นไว้มากมาย ปัญหาทุกข์ใจมีมากมายกายกองเลยครับ แล้วใครกันล่ะที่จะซื้อหนังสือแบบนี้

มีปัญหาทุกข์ใจต่าง ๆ ส่งมาจากผู้ใหญ่อยู่เสมอ เมื่อเลิกเรียนพวกเราจะมารวมตัวกัน พูดคุยและช่วยกันตอบปัญหาอย่างสนุกสนาน พลางกินขนมไปด้วย ที่น่าตกใจคือ เราคิดมาตลอดว่าพวกผู้ใหญ่ไม่มีปัญหาทุกข์ใจหรอก แต่ทุกคนกลับมีปัญหาทุกข์ใจกันพอสมควรเลยทีเดียว อันที่จริงเราคิดว่าผู้ใหญ่กังวลมากเกินไป ก็ทุกคนส่งปัญหาทุกข์ใจเข้ามามากมายเลยนี่นา ทั้งเรื่อง “การงาน” “การเลี้ยงลูก” “รูปร่าง” และ “การเงิน” จะว่าไปผู้ใหญ่กังวลกันถึงขนาดนี้จะไหวหรือฮะ ถ้ามีเรื่องกังวลมากขนาดนี้ คงจะคิดมากจนหัวล้านหรือผิวหยาบกร้านเพราะเครียดกันพอดี

อย่างกังวลมากเกินไปจะดีกว่าไหมฮะ เพราะมีเรื่องตั้งมากมายที่กังวลไปก็ไม่ช่วยอะไร ถ้าผู้ใหญ่อยู่อย่างสิ้นหวัง เด็กก็จะไม่ยกโทษเป็นผู้ใหญ่นะฮะ เราอยากให้ผู้ใหญ่มีชีวิตที่แข็งแรงและสดใสกว่านี้

เด็กเองก็มีปัญหาทุกข์ใจมากมายเหมือนกันนะฮะ ไหนจะ
รำคาญครู รำคาญพ่อแม่ ผลการเรียนไม่ดีขึ้น ต้องเปลี่ยนที่นั่ง
ไปอยู่ใกล้กับเพื่อนที่ไม่ชอบบ้าง กระเป๋านักเรียนก็หนักมากเสียจน
แทบจะปวดหลัง

ดูอย่างพ่อของผม ทุกเช้าเขาจะพูดว่า “ไม่อยากไปทำงาน”
แล้วทำหน้าที่กะตายนอกจากบ้านไป พอตกค่ำก็กลับบ้านมาด้วย
สีหน้าซึ่งกะตายนยิ่งกว่าเดิม ทั้งที่เป็นแบบนี้ แต่เขายังพูดกับลูกได้
อย่างหน้าตาเฉยว่า “ไปโรงเรียนสิ” “ตั้งใจเรียนสิ” “คนเราต้องม
ีความฝันนะ” ส่วนมากสิ่งที่ผู้ใหญ่พูดกับสิ่งที่ผู้ใหญ่ทำมักจะขัดแย้งกัน
ครูเองก็บอกว่า “ห้ามวิ่งตรงระเบียงทางเดิน” แต่วันก่อนครูยังรีบวิ่ง
ออกมาจากห้องพักครูเลย มันน่าโมโหจริงๆ แต่อย่าไปบอกใครนะฮะ
ว่าผมคิดแบบนี้

สารบัญ

บทนำ.....(5)

บทที่ 1 ทำไมเด็กถึงเป็นแบบนี้

- ฉันถูกลูกชายชั้น ม.1 เรียกว่า “ยายแก่ขี้บ่น” ทำเอาช็อกไปเลย.....2
- ทั้งที่ชอบแต่ไม่ยอมซ่อม เป็นเพราะอะไรกันนะ.....4
- ผมจะสื่อสารกับลูกวัยรุ่นอย่างไรดี.....6
- บอกลูกชายว่า “ปิดทีวีได้แล้ว” พูดเท่าไรเขาก็ไม่ได้ยินเลย.....8
- ฉันกำลังลังเลอยู่ว่าจะฝากลูกไว้ที่เนิร์สเซอร์ หรือจะลาออกจากงานแล้วให้ลูกเข้าอนุบาล.....10
- เลิกเอากิ่งกือกระสุนใส่กระเป๋ากลับมาบ้านเสียที.....12
- ทำไมไม่เด็กถึงชอบอิจจังเลย.....14
- เวลาเด็กเล็กๆ ทะเลาะกัน เราควรเฝ้าดูจนถึงแค่ไหนหรือ.....15
- ลูกสาววัย 5 ขวบ พูดอะไรก็ไม่ฟังเลยจริงๆ.....16
- เด็กๆ ทั้งหลาย ออกไปวิ่งเล่นข้างนอกสิ ทำไมเอาแต่เล่นเกมล่ะ ไปข้างนอกก็ยังไม่เล่นเกมอยู่อีกหรือ.....18
- ลูกสาวอยู่ชั้น ป.5 ไม่ยอมคุยกับผมแล้ว.....20
- ฉันถูกลูกสาววัย 5 ขวบตั้งข้อสังเกตเรื่องความอ่อนแอ.....22

บทที่ 2 เรื่องความรัก เรื่องการแต่งงาน

แท้จริงแล้วมันคืออะไรกันแน่

- ผมถูกแฟนเร่งรัดเรื่องแต่งงาน หนักใจจัง.....26
- ฉันชอบไอศกรีมมากเสียจนไม่อาจสนใจผู้ชายในความเป็นจริงได้.....28
- ฉันเผลอไปชอบคนที่เพื่อนชอบอยู่ ทำไงดี.....30
- ตกหลุมรักมันเป็นอย่างไรหรือ.....32
- หลงรักกับความรักต่างกันตรงไหน.....33
- ผมกังวลว่าถ้าหัวล้านแบบนี้ต่อไปคงจะไม่ได้แต่งงาน.....34
- เหนื่อยกับการหาคู่แต่งงาน.....36
- ลูกสาวบอกว่าจะแต่งงานกับแฟนที่ไม่ได้ทำงานประจำ.....38
- ช่วยบอกเคล็ดลับที่ช่วยให้เป็นที่ชื่นชอบของสาว ๆ หน่อย.....40
- แฟนของฉันรู้สึกขุ่นเคืองไป จนรู้สึกกังวลว่าจะคบกันต่อไปได้ไหม.....42
- ภรรยาของผมกำลังหมกมุ่นอยู่กับการสอบเข้าเรียนชั้นประถมของลูก
เด็กเล็ก ๆ จำเป็นต้องเรียนด้วยหรือ.....44
- สามีเข้าห้องน้ำไม่ยอมนั่งปีสสาวะ.....46
- ทำอย่างไรให้สามีช่วยงานบ้านได้บ้าง.....48
- “ความรัก” ของคู่สามีภรรยาคืออะไร.....50
- บทสนทนาของฉันกับสามีไม่มีชีวิตชีวาเลย ทำอย่างไรจึงจะใช้ชีวิตคู่
อย่างมีความสุขได้มากกว่านี้.....52

บทที่ 3 รู้สึกกังวลเรื่องของตัวเองจริงๆ

- ไหลตึง ปวดหัว ตาพร่ามัว ผมงงอวก...ฉันกังวลเรื่องแก่.....58
- ทำอย่างไรห้องจึงจะเป็นระเบียบเรียบร้อยได้.....60
- ฤดูร้อนปีนี้ก็ไม่ทันได้ลดความอ้วนอีกแล้ว.....62
- แม้จะฝึกฝนเท่าไร ผมก็ยังตีกอล์ฟไม่เก่งขึ้นสักที.....64
- ฉันไม่ได้เลี้ยงลูก เลี้ยงสัตว์ หรือปลูกพืชอะไรเลย
ถ้าเป็นแบบนี้ต่อไป ฉันกังวลว่าตัวเองก็จะได้ตายหรือเปล่า.....65
- ผมเป็นคนพูดไม่เก่ง คอยกับใครก็ไม่ได้นาน.....66
- สมัยก่อนฉันเคยถูกลูกถามเรื่องอายุ แล้วฉันก็โกหก
ลดอายุตัวเองไปตั้งรอบหนึ่งเนอะ.....68
- ผมเป็นคนขี้เบื่อ ทำอย่างไรผมจึงจะมุ่งมั่นทำอะไรอย่างต่อเนื่องได้หรือ.....70
- ฉันชอบอินสตาแกรมมากเหลือเกิน.....72
- อยู่มาวันหนึ่งฉันก็รู้สึกตัวว่ามีกลิ่นคล้ายกลิ่นคนแก่
ลอยออกมาจากหน้าตัวเอง.....74
- ผมใช้เงินเดือนเท่าที่มีจนหมด เก็บเงินไม่ได้เลย.....76
- ช่วยบอกวิธีทำให้ไม่่วงนอนหน่อย.....78
- ฉันทำอะไรก็ได้เรื่อง หมดความมั่นใจในตัวเอง.....80
- ผมเกลียดวันวาเลนไทน์ ผมอยากให้มันหายไป.....82
- พออายุเข้าสู่วัย 60 ฉันยังมีอาการขี้หลงขี้ลืมหั่นๆ
จนน่ากังวล.....84
- ชีวิตของผมตกต่ำสุดขีด มีแต่เรื่องแย่ๆ เต็มไปหมด.....85
- ผมอยากจัดฟัน แต่ก็รู้สึกว่ามันยุ่งยาก.....86

บทที่ 4 แม้จะเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ยังมีเรื่องไม่เข้าใจเต็มไปหมด

- ตามความคิดของคนหนุ่มสาวสมัยนี้ไม่ทันจริงๆ.....90
- มลพิษรุนแรงขึ้น ฉันเต็มไปด้วยความวิตกกังวลกับประเทศญี่ปุ่น
ซึ่งมีแต่อาหารที่เต็มไปด้วยสารปรุงแต่ง.....92
- มีเพื่อนที่อ้าปากเคี้ยวข้าว มันเป็นเรื่องละเอียดอ่อนเกินกว่าจะบอกเขาได้.....93
- ผมเกิดและโตที่โตเกียว เคยได้ยินชาวคันไซบอกว่าภาษาญี่ปุ่นมาตรฐาน
ฟังดูอ่อนแอ คุณนักข่าวทั้งหลายฟังแล้วคิดแบบนี้ไหม.....94
- ผมจะปฏิบัติตัวต่อลูกน้องที่อายุมากกว่าอย่างไรดี.....96
- อยากให้โลกนี้ห้ามมีคำถามว่า “คุณคิดว่าฉันอายุเท่าไร”.....98
- เป็นผู้ใหญ่หรือเป็นเด็กดีกว่ากัน.....100
- ความสุขคืออะไร ผมเริ่มไม่แน่ใจขึ้นมาแล้ว.....101
- ทำอย่างไรจะรักษาพนักงานหนุ่มสาวให้ทำงานอยู่ได้นานๆ.....102
- ทำไมพวกเราจึงเกิดมา.....104
- คุณนักข่าวเด็กทั้งหลายมีช่วงเวลาทีรู้สึกว่ “ยังมีชีวิตอยู่!” บ้างไหม.....105
- ผู้ชายกับผู้หญิง คุณคิดว่าใครสบายกว่ากัน.....106
- มิงานที่เหมาะกับผมบ้างไหม.....108

- ฉันอดไม่ได้ที่จะรู้สึกว่าคุณอายุมากขึ้น
และเข้าใจถึงความตายเข้าไปทุกที ฉันกลัวตาย.....110
- คุณคิดว่า “แม่ที่ดี” คือแม่แบบไหน คุณคิดว่า “พ่อที่ดี” คือพ่อแบบไหน.....112
- ฉันคิดว่าเราไม่เห็นต้องอ่อนโยนกับคนอื่นจนผินตัวเองเกินไป
แล้วก็ไม่จำเป็นต้องเข้ากันได้ดีกับเพื่อนทุกคน..... 114
- เศรษฐกิจไม่ดี อัตราเด็กเกิดใหม่น้อย ผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น
เกิดภัยพิบัติบ่อยครั้ง กังวลอนาคตจังเลย..... 116

แถบ
พิเศษ

- ตามหาอาเคชิ คาเมมารุ
10 ตัว!!.....24
- หนังสือพิมพ์เด็กคาเมโอกะ
ฉบับพิเศษ.....54
- พจนานุกรมนักข่าวเด็ก /
“ของล้ำค่า” ของนักข่าวเด็ก.....56
- วิธีทำหนังสือพิมพ์เด็กคาเมโอกะ....88

บทที่ 1

ทำไมเด็ก
ถึงเป็นแบบนี้

Q

QUESTION

ยายแก่ขี้บ่น

ฉันถูกลูกชายชั้นม.1

เรียกว่า “ยายแก่ขี้บ่น”

ทำเอาช็อกไปเลยคะ

ต่อไปฉันจะต้องเจอกับ

อะไรแบบนี้เพิ่มขึ้น

ใช่ไหมคะ

เด็ก ม.ต้นทุกคนต่อต้านกันทั้งนั้นแหละ
แค่คำว่า “ยายแก่ขี้บ่น”
พวกเขาพูดกันอยู่แล้วละ

ใช่ จริงด้วย

ใช่แล้ว เพิ่มขึ้นแน่นอนครับ
เพราะว่าแม่เป็น “ยายแก่ขี้บ่น” จริงๆ
นี่นา แต่แม่ก็มีส่วนที่อ่อนโยนด้วย
เหมือนกัน ดังนั้นปกติแม่จะเป็น
“ยายแก่” และบางทีก็เป็น “ยายแก่
ขี้บ่น” ครับ อาจเป็นเพราะคุณชอบ
พูดว่า “อ่านหนังสือแล้วหรือยัง” หรือว่า
“ทำนั่นสิ ทำนี่สิ” อยู่เรื่อยหรือเปล่า
ครับ ถ้าคุณเอาแต่พูดแบบนั้นซ้ำๆ
ย่อมถูกเรียกว่ายายแก่ขี้บ่น 1,000%
ครับ

Q

QUESTION

ชอบจริงหรือ
ทั้งที่ชอบแต่ไม่ยอมซ้อม
เป็นเพราะอะไรกันนะ

ทดลองอ่าน

ลูกบ้านนี้เรียนเปียโนอยู่ค่ะ แต่อยู่บ้านไม่ยอมซ้อมเลย
สักนิดค่ะ พอบอกว่า“ถ้าอย่างนั้นก็เลิกเรียนเถอะ” เขาก็จะ
ตอบว่า“ไม่อยากเลิกเรียนเพราะว่าชอบเปียโน” ก็ถ้าชอบ
แล้วทำไมไม่ยอมซ้อมเล่า! ฉันไม่เข้าใจความรู้สึกของเขา
เลยจริงๆ ค่ะ

ผู้ใหญ่
ก็เหมือนกัน
นั่นแหละ
ชอบหุ่นดี ผอม
แต่ไม่ชอบ
ลดความอ้วน
ใช้ไหมล่ะ

ผม ก็อยู่ในทีมเบสบอลเยาวชนเพราะว่าชอบเล่นเบสบอล แต่ตอนอยู่บ้านก็ไม่ได้ซ้อมอะไร คุณแม่จึงพูดกับผมว่า “ถ้าเล่นเพราะว่าชอบ ก็ต้องซ้อมด้วยสิ!” ทำไมผู้ใหญ่คิดว่า “ชอบ” = “ซ้อม” ละครับ ถ้าบอกว่า “อยากเก่ง” = “ซ้อม” อันนี้เข้าใจได้ แต่ไหนแต่ไรมา ผมคิดว่ามาตรฐานของผู้ใหญ่กับเด็กแตกต่างกันครับ ในมุมมองของเด็ก แม่เราคิดว่า “ซ้อมพอแล้ว” ผู้ใหญ่ก็จะบอกว่า “ยังไม่เห็นซ้อมเลย” โดยใช้มาตรฐานของผู้ใหญ่ตัดสินใช้ไหมล่ะครับ นี่เป็นเรื่องน่าโมโหจริงๆ เพราะฉะนั้นไม่อยากให้คอยมาจ้ำจี้จ้ำไชอยู่เรื่อยๆ “ซ้อมสิ” หรือว่า “ถ้าไม่ซ้อมก็เลิกเถอะ” ถ้าไม่ชอบขึ้นมาเดี๋ยวก็เลิกเองอยู่แล้ว ไม่ต้องกังวลหรอกครับ!

Q

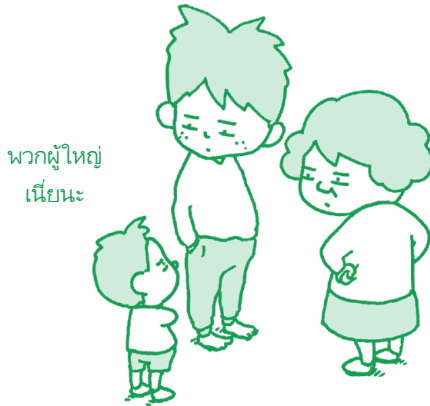
QUESTION

ผม จะสื่อสารกับ ลูกวัยรุ่นอย่างไรดี

ทดลองอ่าน

ระยะหลังมานี้ ลูกที่กำลังเรียนอยู่ชั้นม.ปลายไม่ค่อยคุยกับผมเลยครับ ผมถามอะไรเขาก็ตอบกลับมาว่า “งั้นๆ” หรือไม่ก็ “ไม่มีอะไร” พอผมเริ่มถามเข้าชู้มากหน่อย เขาก็จะอารมณ์เสียและพูดว่า “หนวกหู!” “น่ารำคาญ” วันก่อนผมถูกพูดใส่ว่า “ไปซะไอ้บ้าเอ๊ย” จนได้ ผมควรสื่อสารกับลูกวัยรุ่นอย่างไรดีครับ

พวกกันทั้งคุณนั่นแหละ

สำหรับเด็กวัยรุ่น คุณควรปล่อยให้เขาอยู่คนเดียวจนกว่าเขาจะมาคุยกับคุณเอง แล้วก็ล่อด้วยสิ่งของ นอกจากนี้ก็ไปตกปลาด้วยกันบ้าง ทำกิจกรรมร่วมกันสำคัญว่าการพูดคุย หรือจะไปสถานที่ที่ชื่นชอบด้วยกันเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศด้วยก็ได้ ถ้าถูกพูดใส่ว่า “ไปซะไอ้บ้าเอ๊ย” คุณก็แค่ขังตัวเองอยู่ในห้องหรือไม่ทำอาหารให้กินจนกว่าเขาจะสำนึกผิดก็พอ ถามว่าทำไมพ่อแม่ถึงนាំรำคาญ นั่นเพราะลูกตอบจบแล้วแต่คุณยังถามซ้ำๆ ไม่จบสักทีนั่นเอง แล้วก็เป็นการนាំรำคาญสะสมจากอดีตที่ผ่านมา ทั้งที่กำลังคิดว่า จะทำการบ้านอยู่แล้ว ก็ถูกสั่งว่า “ทำสิ” บ้างละ จะว่าไปผมเลิกจีปากไม่พอใจและเลิกอารมณ์ร้อนตั้งแต่ตอนป.4 แล้วนะครับ โตจนมัธยมปลายแล้วยังทำตัวแบบนี้อยู่หรือ น่าอายจริง เอาเป็นว่า “ปล่อยเขา” เถอะครับ สักวันมันจะผ่านไปและเขาจะเติบโตขึ้นเอง!

Q

QUESTION

ทำเป็นไม่ได้ยิน

ฉันบอกลูกชายว่า

“ปิดทีวีได้แล้ว”

พูดเท่าไร

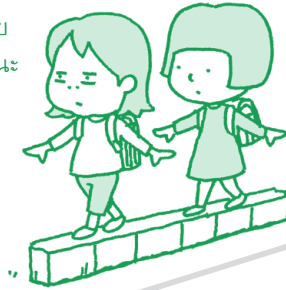
เขาก็ไม่ได้ยินเลยคะ

ทดลองอ่าน

ลูกวัย 5 ขวบที่บ้าน ไซ้ว่าหูจะไม่ดี แต่พอบอกว่า “ปิดทีวีได้แล้ว” “กินข้าวเร็วๆ” “จะออกเดินทางแล้วนะ” พูดเท่าไรก็ไม่มีที่ทำว่าเขาจะได้ยินเลยคะ หลังจากลองพูดไปหลายรอบและเพิ่มเสียงให้ดังขึ้น จะมีเสียงตอบกลับมาแค่ว่า “อืม” แต่ถ้าพูดว่า “มีของว่างนะ” “วันนี้ไปกินข้าวนอกบ้านกันเถอะ” แค่อครั้งเดียวก็ได้ยินทันที ยิ่งไปกว่านั้น พอฉันกำลังแอบอมลูกอมคนเดียว เขารู้ทันทีแล้วถามว่า “เมื่อไหร่เสียงอะไรอะ” นำแปลกใจว่าหูของเด็กมีกลไกที่แตกต่างจากหูของผู้ใหญ่หรืออย่างไร

ตอบในสิ่งที่ไม่ยากทำ
เสียงจะเบาลง
พ่อแม่ก็เลย
ไม่ได้ยินสินะ

ใช่
เราตอบ
แล้วนะ...

”ตอบในใจ

น่าจะเป็น การก่อเหตุแบบที่
วางแผนไว้แล้วครับ ยายของผมบางที
ก็สร้างทำเป็นงเงพะตอนที่ไม่อยาก
ตอบเหมือนกันนะ

ป๋นพิมพ์

ระหว่างทางไปโรงเรียน จะมีทั้งผู้ใหญ่ที่ทักทายและไม่ทักทาย
เรา ผมคิดว่าผู้ใหญ่ที่ทักทายเราเป็นคนดี แต่ก็อาจเป็นคน
ไม่ดีที่สร้างทำเป็นคนดีก็ได้ เพราะฉะนั้นต้องดูให้ดีๆ